

[Winn-Hansen.]

med mener jeg også partiet de uafhængige — konstaterer det med glæde, det ærede medlem hr. Morten Lange derimod med sorg, men det må vi vel prøve på at komme over.

Morten Lange: Naturligvis konstaterer jeg den slags med sorg, men min sorg er dog blandet med den glæde, at det jo som regel er sådan, at i politik lønner det sig at drive en fornuftig politik på lang sigt, så sådan ud fra mere principielle synspunkter har jeg fuldstændig tørre øjne. Det har jeg så meget mere efter den højtærede ministers svar. Det, den højtærede minister fremførte, faktisk som sit eneste forsvar for ændringen over til lånesektoren, var jo motiveret med noget, som jeg synes ærlig talt blev fremsat på en måde, der lige knap er acceptabel her i tinget, nemlig med henvisning til den uro, der har været omkring fordelingen af midlerne. Jeg synes, man skal være meget forsigtig med at henvise til en uro, som ikke har grund i realiteter, ikke mindst når man er minister på et område, hvor man har en hel del stipendiestyrelser o. lign., som sidder og uddeler midlerne. Mig bekendt har der været meget få faktiske klager over fejl i uddelingen af midlerne fra ungdommens uddannelsesfond. Hvis der er opstået uro på grund af den procentdel og det skulle have ført til konsekvenser, så er jeg helt sikker på, at der er en masse sociale ydelser, som aldrig nogen sinde var blevet udbetalt i det længere løb. Hvis vi havde sagt: her er for mange fejl, det går ikke, så ville arbejdsløshedsunderstøttelsen og socialhjælpen o. s. v. for længst have lidt samme sørgelige skæbne, som man nu prøver på at give ungdommens uddannelsesfond. Men sikke et hyl, der havde lydt, hvis man havde sagt: nu må vi gå væk fra arbejdsløshedsunderstøttelsen og socialhjælpen o. s. v. og gå over til lån. Nå, det er der heller ingen der har tænkt på. Jeg er bare bekymret over, at ministeren tager sit udgangspunkt i den uro. Lad os mane den i jorden, dér hører den hjemme; tre skovle jord på den, dér ligger den godt!

Hvad angår spørgsmålet om lærlingene, kan jeg heller ikke se, at der i øjeblikket er 35 millioner i denne kasse; jeg ser hverken, at der er behov for dem, sådan som jeg ser

området for mig, og som jeg kender det, eller at man skulle stille et sådant beløb i udsigt på nuværende tidspunkt. Men jeg tror, der er behov for et beskedent antal millioner for at få ordningen i gang og for at få opbygget de institutioner, der er nødvendige til fordelingen. Det er jo tit sådan, at man er nødt til at komme med et overskueligt beløb for at få fordelingen i gang. Det var det samme, vi sidst gjorde ved 8., 9. og 10. klasserne. Jeg synes, at turen er kommet til, at vi tager lærlingene ind i denne omgang, blot skal jeg lige erindre om, at det skal ikke være sådan, at arbejdsgiverne derigennem tror, at de så kan skære det beskedne bidrag, de giver til lærlingene i ugeløn, væk. Den slags skal i hvert fald nødig blive konsekvensen af lovgivningen; så må vi måske hellere tænke på at gøre ligesådan, som vi har gjort i loven, hvad angår 8., 9. og 10. klasserne, hvor vi har proportionalitet med kommunerne; her kunne vi måske have proportionalitet med arbejdsgiverne, men det kan vi se på.

Jeg håber på et rigtigt og godt resultat af denne del af lovforslaget; så er der da i hvert fald nået én fornuftig ting ved det.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Morten Lange, at jeg ikke har ønsket at give udtryk for, at vi stod på grænsen af en revolution på grund af administrationen af ungdommens uddannelsesfonds midler. Det, jeg har villet pege på, er, at der har været meget kritik. Jeg er næsten daglig ude for mange henvendelser fra forældre, der ikke forstår de afgørelser, der er truffet, og som kritiserer de afgørelser, der er truffet. Adressen kan vi ikke finde, fordi der ikke er noget at bebrejde stipendie-nævnene, når vi ser på de kriterier, hvorefter de skal administrere.

Jeg nævnedes dette forhold, ikke fordi jeg synes, det var det eneste, der kunne siges, men fordi det for mig er afgørende, at der er størst mulig ro omkring administrationen af denne ordning. Det er ganske indlysende, at jo mere der findes i lånesektoren, des bedre undgår man, at der rejses kritik; det synes jeg er helt indlysende. Jeg nævnedes også det politiske og mindede om den tale, det ærede medlem hr. Damsgaard holdt for nogen tid siden i tinget, og hvori han